

Chambre des Représentants.

SEANCE DU 29 MARS 1922.

Proposition de loi abrogeant l'article 298 du Code civil (1).

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA SECTION CENTRALE (2), PAR M. de GÉRADON.

MESSIEURS,

La Section centrale, avant d'examiner l'article unique du projet de loi, s'est demandé d'abord s'il ne conviendrait pas de chercher un terrain d'entente entre les partisans et les adversaires de la suppression de l'article 298 du Code civil.

Ne pourrait-on pas maintenir la disposition légale interdisant, après le divorce, le mariage entre l'époux adultère et son complice, en accordant, dans certains cas, au tribunal, le droit de l'autoriser?

La Section centrale n'a pas partagé cette opinion et la suggestion ne fut pas appuyée.

Les membres ont été d'avis que la question était dominée par un point de vue moral; seulement ils l'ont considérée à un point de vue différent.

L'interdiction du mariage entre complices d'adultère perpétue, disaient les uns, une situation anormale et immorale que l'intérêt social commande de régulariser ne fut-ce que dans l'intérêt des enfants qui pourraient naître de ces relations.

Sans méconnaître la valeur de ce dernier argument, la majorité de la Section centrale a estimé que c'était un singulier moyen pour éviter un mal moral et social comme l'adultère, de le faciliter en lui donnant l'espoir d'être reconnu en fait par la loi civile comme si une tare originelle ne le flétrissait pas.

Ne serait-ce point aussi un moyen scandaleux et immoral mis à la portée

(1) Proposition de loi, n° 46.

(2) La section centrale, présidée par M. Mechelynck, était composée de MM. Carlier, de Gérardon, Poncelet, de Montpellier, Tibbaut et Piérard.

d'un époux et de son complice, pour arriver à s'unir légalement, en prenant leurs mesures, afin que leur complicité amène quasi nécessairement le divorce? L'interdiction du mariage entre complices est encore un frein au dévergondage, frein trop faible en bien des cas, malheureusement, mais qui empêche cependant un certain nombre de scandales.

Faut-il au moment où les mœurs publiques et familiales n'ont que trop de tendances à se pervertir, leur en faciliter les moyens?

Les lois doivent-elles consacrer les mœurs relâchées, ou au contraire tendre vers un état moral meilleur?

La majorité de la Section centrale l'a pensé et a rejeté le projet de loi.

Le Rapporteur,

J. DE GERADON.

Le Président,

A. MECHELYNCK.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 29 MAART 1922.

Wetsvoorstel

tot intrekking van artikel 298 van het Burgerlijk Wetboek (1).

VERSLAG

NAMENS DE MIDDENAFDEELING (2) UITGEBRACHT DOOR DEN HEER de GÉRADON.

MIJNE HEEREN,

Alvorens het eenig artikel van het wetsvoorstel te onderzoeken, heeft de Middenafdeeling zich vooreerst afgevraagd of er niet diende een overeenkomst gezocht te worden tusschen de voor- en tegenstanders der intrekking van artikel 298 van het Burgerlijk Wetboek.

Zou men de wetsbepaling, waarbij na de echtscheiding het huwelijk tusschen de(n) overspelige(n) echtgenoot en zijn (haar) medeplichtige wordt verboden, niet kunnen behouden door in sommige gevallen aan de rechtbanken het recht te verleenen daartoe machtiging te geven?

De Middenafdeeling was die meening niet toegedaan, en de gedachte vond geen ingang.

De leden waren van meening dat het vraagstuk beheerscht was door een zedelijk standpunt; zij hebben het echter beschouwd van uit een ander standpunt.

Het verbod van huwelijk tusschen de medeplichtigen aan overspel, zeggen de eenen, doet een abnormalen en ongelijken toestand voortduren dien het belang der maatschappij ons oplegt te regelen, al ware 't maar in 't belang der kinderen die misschien uit die betrekkingen geboren zijn.

Zonder de waarde van laatstge noemden beweeggrond te miskennen, oordeelt de meerderheid der Middenafdeeling dat het een zonderling middel is om een zedelijk en maatschappelijk kwaad als de echtscheiding te bestrijden, dit kwaad te vergemakkelijken door in 't vooruitzicht te stellen dat het feitelijk zal worden

(1) Wetsvoorstel, n° 46.

(2) De Middenafdeeling, voorgezeten door den heer Mechelynck, bestond uit de heeren Carlier, de Gérardon, Poncelet, de Montpellier en Piérard.

erkend door de burgerlijke wet, alsof de schande, aan de herkomst verbonden, geen smaad was.

Zou het tevens geen schandelijk en immoreel middel zijn, in 't bereik van een echtgenoot en zijn medeplichtige gesteld, om zich wettelijk te vereenigen door vooraf hunne maatregelen te treffen, opdat hunne medeplichtigheid bijna noodzakelijkerwijs tot de echtscheiding zou leiden? Het verbod van huwelijk tusschen medeplichtigen is nog een rem tegen losbandig leven, een zeer zwakke rem, eilaas! in vele gevallen, maar die dan toch een zeker getal schandelijke feiten belet.

Moet men, nu de zeden in het openbaar en in de gezinnen maar al te veel neiging vertoonen naar het bederf, de middelen daartoe nog vergemakkelijken?

Moeten de wetten de lossere zeden bekrachtigen, of er integendeel toe strekken een meer moreelen toestand te scheppen?

Dat was de meening van de meerderheid der Middenafdeeling, en zij heeft daarom het wetsvoorstel verworpen.

De Verslaggever,

J. DE GÉRADON.

De Voorzitter,

A. MECHELYNCK.

